Ч. 148 (13.387). Львів, неділя 11. червня 1933. Poostowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-25.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Фабричний промисл і людська рука.

Наймоднішим гаслом у повоєнному господарському житті стало: „геть з клясичними школами, хай живе техніка“. Це гасло актуальне в цілому світі як гасло модерної людини. Навіть темою поезій став запах бензини і залізобетон, а не краса природи.

І чи міг хто ще перед трьома-чотирма роками догадуватися, що саме в часах того найбільшого розгону машинізації, продукції, у часах панування радія, літаків, самоходів, шаленої розбудови трестів, картелів, банковости, ідолопоклонства для масовости, а навіть рекордово відважних потягнень для спільноти консумпції, що у таких саме часах жде за дверима цього розгону новий час, який виступить у ненадійній для всіх хвилині і кине машині напоперек дороги колоду, якої назва: **нерентовність.**

Неначе обухом по голові вдарила нерентовність по всіх тих промислових і хліборобських великанах. Страшне це явище, коли колесо зійде серед шаленого розгону нагло з рівного шляху і наїде на такі колоди. Тоді банкроцтвам, катастрофам, нещастям і досі нема кінця. Не всилі ще льоґіка господарських і фінансових великанів погодитися з несподіваною дійсністю. А маючи могутній вплив на державну владу і вказуючи їй на ґрізне для кожної держави безробіття з хвилиною здержання підприємства та на упадок експорту, такого конечного для активного торгов. білянсу, вони ще здобували через рік-два фінансову піддержку. Але не треба було довго ждати, а вже й ця інекція почала заломлюватися, бо ніяка державна каса не є бездонним джерелом грошових засобів, тимбільше, що її доходи почали дуже скорим темпом маліти. Були ще спроби перебирати підприємства на державний етат, ще кинулися їм на допомогу технократи зі своїми проектами, але й вони затихли. І почались шукання виходу навмання, а радше шукання виновників, коли здавалось, що немає виходу.

Та цей новий дух часу поставив перед народнє господарство ось яку просту проблему: при житті остануть лише ті з великанів, які зможуть конкурувати ціною і якістю продуктів з тою найтаншою машиною, якою знов є сьогодні жива людська рука. А на ринку є така маса вільних рук, які шукають праці і такі вони дешеві, що узброєні в належне приладдя і знання перемагають дорогу машину крок за кроком. Вертаємо до часів домашнього промислу, до ремесла, до халупничих виробів.

Що більше, цей новий дух часу спричинив ще одно явище і висунув ще один постулят до загалу людства. Ось гляньмо: Ще недавно широкі маси селян-продуцентів, привязаних до землі, пригноблених тягарами, поставлених на сірому кінці при черпанні благ із здобутків культури були постійним предметом нехтування, а навіть погорди як найменше вартісна верства серед загалу. І треба було, щоби село при цій другій по панщині найбільшій нужді села потягнуло за собою в пропасть нужди і безробіття всі інші суспільні верстви і щоби щойно тоді світ дійшов до переконання, що основою добробуту загалу є село і ще раз село, та що треба за всяку ціну старатися облекшити хліборобським масам тверде життя, що треба створити не кому іншому, але саме їм належні життєві умовини для набування промислових виробів, бо іншого виходу для рятунку усієї тої продукції, що є поза хліборобством, немає.

І так сьогодні бачимо повільний поворот не лише до домашнього промислу, до халупничого виробництва, до ремесла, але й до хліборобства вже без тих машин, що ще недавно викидали селянську людську силу на безробіття, а зате до хліборобства, оброблюваного живою людською рукою.

І світ питає з жахом: чи то зворот до продукції з часів середновіччя? До примітивізму Чи може загибіль усіх здобутків техніки і самої техніки?

Коли хочемо бачити до чого воно йде, то загляньмо до такого змашинізованого, сильного фабричним промислом краю, яким є Німеччина. Там сьогодні виростає поважна економічна література, присвячена цим рукодільним видам продукції. Вона оброблює ці питання теоретично і практично аж до найдальше посунених детайлів. З цієї літератури бачимо, що гаслом стає тепер не поворот до середньовічних способів продукції, але до змодернізування ремесла, людового промислу, халупничого виробництва, селянських хліборобських варстатів. Це змодернізування полягає в тому, щоби допомогти всім тим варстатам до їх розбудови удосконалюванням найтаншої виробничої техніки для облекшення праці, до зорґанізування збірних продукційних варстатів, головно кооперативним шляхом, до облекшення такимже шляхом закупна сирівців і збуту готових продуктів. Сама німецька суспільність реформує свої кооперативні орґанізації, надає їм такі види, щоби найширші круги безробітних, але як слід викваліфікованих людей дістали тут працю, коли машини вже не в силі їх заняти. Очевидно також уряд старається реформувати, але в тих реформах є вже помилки, бо найкращим реформатором є життя, дух часу, а не накинені насильно напрямні. Цей зворот бачимо всюди, не лише в Німеччині.

А в нас? Ми ніколи не створили власного фабричного промислу. Навіть той гірничий (нафтовий, сільний чи потасовий) ані деревний чи млинарський промисл, що розвинувся на наших землях, не наш. Тому здавен-давна заховався в нас аж до останніх майже часів ручний, людовий чи ремісничий промисл. Цей архаїчний, примітивний вид продукції доходив тут і там до найвищої перфекції своєрідного національного артизму. Але в останніх часах здавалося, що і цей, донедавна єдиний засіб власної продукції, призначений для власних потреб чи на експорт, загине безслідно і навіть часу вже не стане зібрати для музеїв не то всі, але бодай найбільше мистецькі зразки. І не диво, що так воно здавалось. Уже передвоєнний, а з тим більшою силою повоєнний розгін фабричного промислу просто заливав наші села, цілу нашу країну своєю продукцією, дешевенькою тандитою. На наших таки очах пропадала своєрідна ноша, щезало наше льняне, конопляне та вовняне ткацтво, наше шапкарство, капелюшництво, пропадало шевство, кравецтво, а вже про такі мистецькі продукти як килимарство, різьбарство, гончарство, чи будівництво наших будинків у чисто українському стилю і згадувати не треба. Деякі ділянки падали так нагло, що великим тисячам наших людей, а то й цілим селам загрожувала ненадійна затрата джерел доходів, а цілому народові загибіль для цього мистецького змислу у своєрідній продукції та тяглости для переходу до розбудови майбутнього фабричного промислу, побудованого на цих основах.

Але сьогоднішня кріза села і слідом за нею фабричного промислу здержала у нас цей залив тандити. А вислід? Чи не вернула нагода до віднови своєрідного людового промислу та ремесла? Вже навіть починають прозябати такі наші підприємства, які, очевидно, виходять поза межі давнього примітивізму, але з задержанням національного характеру. Та чи розвинуться вони як слід? Чи використаємо нагоду серед такого зубожіння села і непідготованости в інструкторських силах серед браку фахових шкіл при невмінні загалу думати господарськими катеґоріями? Це питання, які ждуть на скору позитивну відповідь, бо ось уже є нове, також ґрізне для нас явище. Вже сьогодні на ці ділянки праці кидаються чужі елементи і викривлюють їх так, що даючи виробам нашу національну політуру, кидають в нашому імені на ринок найбільшу тандиту. Прикладом хай послужать ті вироби, які йдуть у світ з нашої Гуцульщини під фірмою гуцульських виробів, але не маючи з ними нічого спільного, тільки псують нашим продуцентам їх добре імя та фірму.

М. Творидло.

Не забувайте про тих, що в боротьбі за кращу долю Народу стали інвалідами! Жертвуйте в хосен українських інвалідів!

ФРАНЦУСЬКО-АНҐЛІЙСЬКІ НАРАДИ В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 9. VI. ПАТ. Головною темою нарад льорда Льондондері, Едена, Дейвіса та Бонкура, які відбудуться на Ке д'Орзей будуть ріжні розбройні справи. Вся париськ участь Даладіє як міністр війни. Вся париська преса підкреслює факт, що стріча представників Франції та Анґлії відбувається зараз після парафування пакту 4-х, що має велике значіння з огляду на тісний звязок уст. 3. пакту з теперішніми женевськими працями.

Деякі часописи побоюються, що Франція буде тепер під поважною пресією.

НІМЕЧЧИНА Й АВСТРІЯ ВІДКЛИКАЛА ГРАНИЧНІ ОБМЕЖЕННЯ.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Тому, що Німеччина відкликала обмеження малого граничного руху з Баварією, скасували загострення з австрійського боку. Так привернено стан з перед двох днів.

—o—

СПРАВА ВОЄННИХ ДОВГІВ НЕ ЗМІНИЛАСЯ.

ПАРИЖ, 9. VI. ПАТ. През. Рузвельт приняв француського амбасадора Лябуе. В розмові торкалися справи довгів. Після відходу від президента амбасадор заявив, що не звився в Білому Домі на те, щоби ставити президентові якісь предложення, лише хотів довідатися, яка думка Рузвельта в справі червневої рати. З кол. близьких до Білого Дому заявляють, що справа довгів не змінилася.

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie S. O. W. Medyński jako Przewodniczący, S. O. M. Młynarski i Dr. J. Locker jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr. 125 czasopisma „Dilo“ z daty Lwów dnia 18. 5. 1933 do Sygn. VI 1 Pr. 230/33 na posiedzeniu niejawnem w dniu 22. maja 1933 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 18. 5. 1933 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo“ Nr. 125 z daty Lwów dnia 18. 5. 1933 zawierającego w artykule Nowynky od słów „Chaj horyt“ do słów „Oburennia“ znamiona występku z art. 170 kk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1862 Dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu szerzyć nieprawdziwe wiadomości z dziedziny współżycia ludności polskiej i ruskiej mogące zaniepokoić bezpieczeństwo publiczne. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący Medyński w. r. Protokul. Turkiewicz w. r. Za zgodność Janowicz st. sekr.

✝

о. Мітрат Александер Лешкович-Бачинський

Апостольський Протонотар, Домовий Прaлат Його Святости П. Р., відзначений Папським Хрестом „Pro Ecclesia et Pontifice", Архипресвитер і б. Препозит Митрополичої Капітули, б. Генеральний Вікарій, б. довголітний Ректор Духовної Семинарії, Ювилят і ін. і ін.

помер у пятницю 9. червня в 6. год. ранку у 90. році життя і в 67. році душпастирства.

Олександер Лешкович Бачинський уродився 1844 р. у сільській родині в с. Сороцько, скалатського повіту. До гімназії ходив у Тернополі та Бережанах. 1867 р. скінчивши теольогію висвятився і був сотрудником у Гусятині. Швидко овдовів, залишившися з трьома маленькими дітьми. У 1873 р. став проповідником у Львові, згодом заст. ректора духовної семинарії. Митрополит Йосиф Сембратович передав йому редакцію „Руского Сіону". Звільнений із цього становища наслідком чужої статті про хиби в семинарії, дістав на короткий час парохію в Болехові.

Небавком стає о. Бачинський ректором духовної семинарії, щобн перевести в ній потрібні реформи, головно поширити її; місця там було на 25 осіб, а питомців 250. Тодї то австрійський уряд поставився прихильно до меморіялу в справі розбудови семинарії і призначив на цю ціль 225.000 гульденів. У 1887 р. коли архикнязь Рудольф приїхав до Львова, положив угольний камінь під фундаменти нової семинарії. Як ректор, Покійний, сам увесь час доглядав роботи при будові. У 1889 р. посвятили готовий будинок. Пізніше дістав пропозицію стати архидияконом у Станиславові, а коли не приняв цього становища, призначили його крилошанином у Львові. З митрополитом Сембратовичем їздив до Риму і був учасником свята, коли митрополита наділяли кардинальською гідністю. Тоді став папським шамбеляном.

У часі великої війни, коли митрополита Андрія вивезли на заслання, Покійний енергійною рукою управляв архидієцезією і сильно противставився російській політиці насаджування православя в Галичині.

Від 1920—30 р. був генеральним вікарієм гр.-кат. митрополичої Капітули. Покійний вложив багато праці і в нашу наукову богословську літературу; працював також над перекладом св. Письма на народню мову.

*

Перенесення тлінних останків пок. о. мітрата О. Л. Бачинського відбудеться з капітульної каплиці до катедри в неділю в год. 17, де зачнеться похоронний обряд. В понеділок в год. 9. архієрейська Служба Божа, а потім (коло 11. год.) піде похорон на Личаківський цвинтар.

✝

В неділю 11. червня ц. р. в 12. год. полудня відправиться у Волоській церкві
СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА
за бл. пам.
Отця Професора
АЛЕКСАНДРА СТЕФАНОВИЧА
Комітет бувших учениць Покійника запрошує всіх своїх товаришок, знайомих і почитувачів Незабутнього нашого Катехита численною участю вшанувати Його память.

на своїх засіданнях, в міру кожної потреби ухвалювала одноразові підмоги на утримання, одяг або шкільну оплату. Сума тих видатків виносить 13.438 зол. і 110 ам. дол (за границю).

На шк. рік 1933/4 розписаний конкурс лише на 25 питомців, з часом по цілковитому опорожненню мешкань буде місце на 60 учеників.

Самеж Товариство складається з членів основателів, що зложать на річ Т-ва 100 зол. і звичайних членів з 1 зол. вписового і 2 зол. вкладки річно.

о. д-р І. Фіголь. **Із. Громницький.**

Уруxомлення нової бурси у Львові.

Бурса для молоді ім. Митрополита Андрея при вул. Театинській.

Засноване 1911 р. у Львові бурсове Товариство з фірмою: Українсько-руська бурса ім. Митрополита гр. А. Шептицького відкриває з початком шкільного року 1933/4 бурсу у власному домі при вул. Театинській 10. Згідно зі статутом бурса призначена для української молоді, що ходить до шкіл всяких категорій у Львові. Вона даватиме вихованкам за відповідну оплату помешкання, харч, опал, світло, услугу і дидактично-педагогічний нагляд над ними. Сама гадка заснувати таке товариство виринула в десятилітню річницю вступлення на архієрейський престол Ексц. Митрополита Андрея, а Його імя спопуляризувало справу до тої міри, що до 3 років зібрано поверх 30.000 австр. корон та куплено в січні 1914 р. дім при вул. Театинській ч. 10. на бурсу Його імени.

Але воєнні події до 1919 р., загіпотекований на домі довг понад 50.000 кор., а відтак охорона льокаторів не позволили скорше приступити до отворення бурси і щойно в 1928 р. удалося при значних матеріяльних жертвах опорожнити частинно заняті льокаторами мешкання. Та саме у тому році зайшла потреба законтрактувати з „Рідною Школою" винайм вільних убікацій зразу на вчительську муж. семинарію, а по році ще на чотири роки на дівочу гуманістичну гімназію по кінець червня 1933.

Але хоч бурси і не було, Товариство почувалося до морального обовязку підпомагати матеріяльно вбогу та пильну шкільну молодь. Почавши від 1926 р. — по сплаченню каменичних довгів — з початком кожного шкільного року, відповідно до свого бюджету, визначала Старшина річні підмоги не лише молоді середніх шкіл ріжних категорій, але й студентам університету або фахових вищих шкіл. Крім того

Почин літературного фонду.

Комунікат Т-ва Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка.

На заклик Ради Т-ва Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка складати пожертви на „Літературний фонд" відгукнулося українське громадянство щедрими датками. Подаємо на цьому місці перший список жертводавців, які повинні стати добрим приміром для дальших.

Покутський Союз, Коломия 25 зол. Новий Час, Львів 100 зол. Народна Справа, Львів 100 зол. Дзвіночок, Львів 50 зол. Район. Молочарня, Милування 50 зол. „Поміч", Теребовля 10 зол. „Сільський Господар", Львів 10 зол. Фабрика пасти „Елеґант" 100 зол. „Народний Дім" Дрогобич 25 зол. Наук. Т-во ім. Шевченка, Львів 20 зол. Т-во „Дністер", Львів 50 зол. „Карпатія", Львів 50 зол. Фабрика цукорків „Фортуна Нова" Львів 50 зол. Ревізійний Союз Укр. Кооп., Львів 50 зол. „Маслосоюз", Львів 100 зол. Фабрика паперців „Калина" коол. „Будучність", Тернопіль 100 зол.

Досі зложено на „Літературний фонд" 890 зол. Рада Т-ва Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка щиро дякує усім жертводавцям за щедрі жертви на високу культурну ціль.

Дальші пожертви слати на адресу: **Центробанк, Львів, вул. 3. Мая 15. „Літературний фонд".**

Рада Письменників і журналістів ім. Ів. Франка.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 11. ЧЕРВНЯ 1933.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ 2)

СВІТОГЛЯД ФРАНКА І ПОПУЛЯРНІ ГАСЛА.

(Докінчення.)

Спробуйте засувати на підставі всіх творів Франка та його діяльности його головні ідеї та ідеали; вравить вас їх убогість, коли не банальність. Не інакший буде вислідок, коли зробите те саме з Шекспіром, Гетем або іншим великим поетом. Адже абстрактними поняттями переповідаєте те, що є складною чергою вражінь, сумнівів, хвилювань, запитів, несміливих відповідей. Поняття, якими орудуєте це ваші ідеї, близькі чам засоби висловy, вигідні схеми.

Возьміть якунебудь із буцім то самозрозумілих правд, за яку боровся Франко: протест проти насильства, право людини на свобідний розвиток. Дрібка фільософічної освіти вистачає, щоби зрозуміти, що нема самозрозумілих правд, на які всі погодились би. Ті, що є проти насильства, роблять виняток для себе, коли захопили владу у свої руки, ті, що признають права свобідного розвитку для людей стараються затримати у своїх руках окреме право рішати: хто є людиною. І так в усіма ідеями та ідеалами.

Та перейдіть до оповідання або поезії Франка. Злодій „Панталаха" або львівські „Андруси" промовляють до вас якоюсь людською ноткою, неперекладною на „моральний сенс". Коли чуєте сторази перемелювані фрази про Франка-каменяра і поета праці, можете його собі уявляти на подобу Грінченка або якогонебудь іншого добросердного, працьовитого віршописця. Поема „Каменярі" не скаже вам нічого про світогляд Франка, коли не знаєте одночасно його „Зівялого листя", „Поем" або „Semper tiro".

Цей каменяр зітхав до ідеї поступу з немешною тугою як до настроїв вечірньої меляхолії, що давала йому забувати за тягар обовязків. Поступ — розумів він — залежав від зусилля тисячі-тисячі одиниць, що мали такі самі хвилини зневіри та розпуки, як він.

Видається декому, що з перспективи останніх 30 літ можна виправити деякі недостачі світогляду Франка поглядами, що є „останнім словом" науки та фільософії. Та всі ті питання, що хвилювали Франка, від справ актуальної політики до проблем буття, ні трохи не ближчі до розвязки й нині. Сучасний письменник і діяч можуть хіба брати собі приклад із Франка і перечитувати книжки з ріжних ділянок знання, щоби доповнювати та перевіряти свої погляди на світ. Чим більше досвіду буде в цих поглядах, їхнього індивідуального досвіду, тим краще вони зможуть зрозуміти Франка, як інших письменників та інших людей, але доповнити або виправити Франковий світогляд не зможуть.

Тільки завдяки такій сполуці ідей, як її бачимо у світогляді Франка, можливі ті твори, які він залишив. Долийте до цього світогляду одну краплину скептицизму і вже не зможете уявити собі Франкових палких покликів до праці, віри в перемогу, гострого полемічного тону; киньте на терези цього світогляду один ґрам релігійної віри і нема Франка — учня Золі, нема пантеїста з його гимнами до природи та захопленням для східньої поезії.

Одні звуть Франка — вчителем народу, керманичем, провідником, апостолом, другі перестерігають перед його світоглядом як перед отруєю, блудним огником. Одні і другі домагаються у нас від письменника того, чого ніолин ґеніальний письменник не може дати. Нарід, що не має виробленої соціольогії, фільософії або історіософії шукає їх у літературі так само, як нарід, що не має ще літератури заступає її народніми або релігійними піснями, казками та леґендами.

Хочете знати світогляд Франка — мусите читати його поезії, оповідання, літературні розвідки. Побачите, що він боровся за нього не для нас, а для себе. Його критичний ум може вперше у нашій літературі бачив проблеми там, де інші хапали за готові розвязки. Куліш від таких проблем виверта свою душу одним махом, як підпертy підшивку; Драгоманів мав супроти них занадто вигідне становище популяризатора та професора; на Франка находили хвилини змагання зі сумнівами, коли він нахилявся над душею своїх героїв.

Невпинна народня служба письменника, що вчить, розясняє, переконує та накликає відобрала теж його світоглядові неодну тайну. Чим більше Франко працював, тим менше мав часу для себе. Хто не має часу, проходить похвально мимо життєвих тайн. Світогляд зовсім ясний, без сумнівів, мають тільки ті, що призначають його для прилюдного вжитку. Франко хотів впливати на загал і шукав спільної з ним мови. Чи передачував він таку помсту, що його величним шукатимуть у старих, популярних гаслах „для всіх" однаково доступних, гнучких як умові ліпоші та суспільницька совість: — „працюйте, трудіться для народу, вірте в перемогу!?"

Світогляд давав Франкові змогу жити на рівні сучасної йому культури. Нинішні його учні хотять заступити той рівень фразами, що не мають нічого спільного ні з духом Франка ні духом сучасної культури. Хто хоче кидати думки для інших, мусить уміти виборювати їх для себе.

——o——

Відгомін Городка перед судом.

Розправа проти Ст. Мащака і 6 товаришів за злочин з 97. параґрафу.

Четвертий день розправи.

Від вчора почалися томлячі дні свідків прокуратора. Це в більшості старшини і службовики поліції, що вносять зі собою спеціяльну атмосферу на салю.

На салі людей менше, бо дощ. Журналісти живо коментують вчорашній „барабанний вогонь“ питань прокуратора, якому Мотика зміг опертися, підтримуючи дальше відкликання давніших своїх зізнань. Найцікавіші моменти розправи ще перед підсудними: Чи свідки підтверджуватимуть їх зізнання чи ні.

На лавці оборони завважуємо д-ра Шевчука, якого вчора даремне шукали, коли почав зізнавати ком. Петрі. Зізнання ці мають продовжуватися сьогодні, а своєю льоґікою та докладністю роблять помітне враження на присяглих. Проте й Мотика й решта підсудних не виявляють поденервування і ввійшовши на салю, даремне шукають когось зі знайомих на пустих лавках. Серед салі стоять великі клунки з т. зв. річевими доказами.

*

В год. 9-ій рано почав зізнавати начальник слідчого уряду у Львові, ком. *Петрі*, дальше. Повторяє з огляду на те, що обор. д-р Шевчук є на салі, зізнання Мотики про світлину пятки, та про лист Косака. Мотика мав зізнавати без примусу, а під впливом його зізнань признався Вас. Білас про свою ролю в городецькім нападі. З черги Мотика оповів про напад на посла Голувка, а навіть уприявності Вас. Біласа повторив це. Коли св. ще раз оповідає, якто Ярослав Білас млів на вид світлини, обв. Білас підноситься протестувати, але оборонці кажуть йому сідати. Мотика — каже св. — подав зовсім самохотно склад ОУН в Дрогобиччині та оповів про напади на банк і почту в Трускавці, подаючи учасниками їх Гнатова, Біласа, Данилишина, Петріва, Лацуняка й Ількова, сказав теж про напад Данилишина, Кузика, Якимова і Біласа на купця Крепля в листопаді 1931 р. Доходження виказали, що подані Мотикою люди справді брали участь в „роботі“ і частина цих людей сидить в тюрмі в Самборі. Св. каже, що відкликання зізнань Мотикою є для нього „скромним здумєнєм“ й оповідає такий факт: „Вже підчас процесу, коли над Біласом висів мотуз, пішов я не як комісар, а як людина до Мотики і спитав його, чи здає собі справу з того, що наробив. Тоді я мав сльози в очах, але Мотика рішуче відповів: „Переходжу до денного порядку над вузлом крови з Біласом. Пане комісаре, я говорю правду!“ Св. каже, що це була мужеська відповідь. Св. оповідає теж, що Куспіся арештував, бо важко ранений пост. Слуґоцький показав зразу на К., як на того, що стріляв до нього, а придержав, бо Білас згадував якогось „техніка“ зі Ставчан, описом згідного з Куспісем, що мав привести їх під почту та з Біл. і Дан. кинутися до каси. Куспіся переслухували ночами і над ранком, раз сказав він: „Я вам, ворогам, нічого не скажу, бо я чоловік конспіративний“, та оповідав, що Білас і Данилишин надурно виломили крати у віконці каси і вховзувалися крізь нього, тоді, як це можна було зробити інакше. Та подробиця каже на думку св., що він брав участь в нападі, бож негайно після нападу його арештували, а сидів відосібнений. Куспісь признався теж, що є вояком ОУН, але не хотів зрадити нічого, закриваючись тайною.

БОРОТЬБА ЗА МОТИКУ.

Предс.: Мотика каже, що обтяжував тому усіх, бо ви обіцяли йому матуру і виїзд за кордон. Правда це?

Св.: Ні!

Предс.: Що ви скажете, пане Мотика, на це?

Обв. Мотика: Ще раз кажу, що всі зізнання, які я зложив перед ком. Петрі, були видумані і я їх відкликую. А що до зізнань, то от 3. грудня мене закликали вдосвіта до салі, де було багато комісарів і вони сказали: „Пане Мотика, зізнавайте так як треба, то вас випустять“. А потім сам ком. Петрі сказав до мене: „Пан мусі зезнаваць так, як хцеми, бо пан єст наженджєм в нашем ренку, ктурем зніщими моральнє україньскі наруд і орґанізацієн національстуф“.

Св. каже, що таких моментів не було.

Обв.: Яр. Білас: Я захитався не тому, що побачив був фотоґрафію, а тому, що мене переслухували безупину 48 годин: дві ночі я не спав і два дні не їв і хитнувся від ослаблення. Але тоді я знимку мав уже з 15 хв. у руках.

Обв.: Куспісь вияснює, що йому показали світлину віконця й оповідали, що туди ліз Дан. і Білас і щойно тоді обв. сказав, що чейже могли зробити інакше.

Прок.: Чи можете подати факти, що потверджують зізнання Мотики?

Св.: Ні.

Св. признає ще прокураторові, що зізнання Мотики, Біласа і Бунія згоджувалися та що факти зі справ Гнатова, Смоли і Бунія проваджені на основі зізнань Мотики, потверджували ці зізнання.

Об. д-р Шевчук: Ви кажете, що поліція нічого не давала, не пропонувала і не натискала на Мотику. А якже він тоді так усе зізнавав?

Св.: Не знаю. Може мав яку надію на Боже Провидіння.

Об. д-р Шевчук: Слаба потіха! (на салі сміх.) А чи Мотика сказав вам про те, що у Біласа Яр. є арсенал і на основі цього ви його найшли?

Св.: Рішуче стверджую, що Мотика цього не подав.

Обор. д-р Шевчук: Чи Мотика був платним конфідентом? Чи поліція робила йому які надії?

Св.: Абсолютно не був і поліція йому нічого не пропонувала.

Д-р Глушкевич: Чому ви сказали, що „приватно я доражджував Мотиці постаратися книжки і продовжувати студії?“ Чому „приватнє“?

Св.: Бо я був людиною.

Д-р Глушкевич: А чи ви Мотиці застерегли, що говорите це приватно?

Св.: Ні!

Д-р Шухевич: Чи у вашім бюрі не пропонували коли арештованим студентам працю в поліції? Чи ви про те знали?

Св.: Ні. Я гидую конфідентами.

Д-р Шухевич: Дякую.

ДОВКОЛА ОБВ. КОССАКА.

Прок.: Чи Коссак признався перед вами до писання листу?

Св.: Не давав відповіді ні так ані ні. Я говорив з ним багато про співжиття поляків і українців а Коссак запевнював мене, що ОУН — це не шкільна молодь, а й реміснича, причому заявив, що його розмови зі мною мають запобігти проливові крови з обох боків.

Обв.: Коссак: Про лист я сказав комісареві, що я заскочений ним і що в обличчі цього листу моя льоґіка відмовляє мені служби. Комісар промовляв мені дуже багато до серця, але я все таки заявив: Пане комісарю, ви натуєте моє почування, але про цей лист я нічого не знаю.

Слідуючий свідок, *Вацлав Сухенек*, нач. віділу безпеченства у Станиславові, зізнає: Жураківський пізнав з ріжних світлин, які я йому подав, світлину Куспіся, якогось „ставчанського“ учасника нападу, що вбіг до каси перший і який мав казати йому, що стрілятиме, бо його можуть пізнати. Жураківський пізнав теж серед світлин поліц. альбому, як учасників нападу, обв. Мащака й Максимціва, що тепер за кор-

Поклін Поляглим.

СКОЛЄ.

В перший день Зелених Свят відбувся процесійний похід на місцевий цвинтар у Сколім, щоби помянути Поляглих. На гарно прибраній і вкритій вінками могилі хор. Громницького відправлено панахиду, до якої стануло 4-х священиків. Глибоко продуману релігійно-патріотичну проповідь виголосив о. Е. Карпинський з Труханова. По відспіванні „Вічная память“ і пісні „Боже вислухай...“ процесія відійшла і тоді численно зібрана молодь та старше громадянство відспівали стрілецькі пісні. Коли вже хотіли розходитися, поліція зачала арештувати студентів Бутковських Івана і Володимира. Дехто став інтервеніювати, але це нічого не помогло. Опісля поліція арештувала: Бутковських Івана і Володимира, Марійку й Олену, Іваницьких Романа, Ірену й Анну, Ковіцьку Емілію, Бичковича Володимира, Жукевича Юліяна, Биленя Романа, Гребеняка Ярослава, Норичку Теодора, Сенишина, Сердяка і Кавку, яких держать уже четвертий день в арештах.

Очевидець.

СТАНИСЛАВІВ.

Цього року віддав Станиславів гідно поклін Героям, що впали у боротьбі за Батьківщину. Вже в Зелену Суботу відслужено в катедральній церкві панахиду з проповідю. До панахиди стануло 10 священиків під проводом о. кан. Лободича.

В неділю 4. червня рано саля „Сокола“ почала заповнюватися публикою, що прибула на академію в честь Невідомого Стрільця. Саля „Сокола“, з якої усунено всі крісла, повна селян, місцевої інтеліґенції та міщан. Академію почав мужеський хор „Думка“ піснею „За рідний край“, опісля була промова адв. д-ра Ю. Олесницького про культ невідомого стрільця. Знову співав хор „Думка“ пісню „В горах грім гуде“. Опісля п. Блаватська з життям віддеклямувала два вірші О. Олеся, а п. Кривіцька Б. Лепкого „Погром чи побіда?“ Академію закінчив хор „Думка“, відспівавши вязанку стрілецьких пісень. Національний гимн покінчив академію.

Пополудні ок. год. 2.30 вирушив зпід катедральної церкви похід. На полі [illegible] з вінками, що їх начислено 161. За вінками йшла шкільна молодь, а далі йшли чвірками села. Між поодинокими відділами машерували три орхестри: „Сокола“ з Угорник, з Євзуполя в „Зорі“ зі Станиславова в мазепинках. Далі йшли процесії всіх чотирьох церков Станиславова, за ними хор, а далі духовенство в числі 13 з о. кан. Лободичем. За процесією йшло станиславівське громадянство, попереду б. старшини У. Г. А., потім товариства з прапорами, „Союз Українок“ (що виступив дуже численно) і маси народу. Всіх людей у поході було понад 5.000.

По панахиді на могилах Поляглих, на яких зложено вінки, виголосив відповідну до хвилі проповідь о. кан. Лободич. На цвинтарі старалися спекти для себе печеню комуністи, що пробували розкинути свої летючки і таким робом викликати заворушення та спрофанувати свято. Але це їм не вдалося, бо люди всі ті летючки подерли на місці.

ТЕРНОПІЛЬ.

Традиційний зеленосвяточний похід на цвинтар у Тернополі, що його організує філія Т-ва Охорони Воєнних Могил, відбувся і цього року незвичайно величаво при участи тисячних мас. Процесійний похід почався зі середньої церкви, при чому на переді несено 16 вінків від українських установ міста. Всі священики числом 12, що йшли в тому поході, були в ясно-зелених ризах. Участь у поході брали теж трублі орхестри з Тернополя, Буцнева і Вел. Березовиці та кілька процесій з найближчої околиці. На стрілецьких могилах відправив панахиду в окруженні духовенства старенький о. кан. Громницький, після чого дуже гарну проповідь про вагу культу поляглих виголосив о. Юрик з Кипячки. Свято закінчилося національним гимном, що його відспівали всі присутні.

ГОРОДОК.

Похід на могили поляглих на цвинтарі в Городку вийшов цього року якось більше величаво і сердечно, як попередніми роками. Зпоміж численних вінків, несених у поході сконфіскувала поліція терновий вінок з тризубом. Поза цим інцидентом все відбулося дуже гідно й гарно. Свято зробило незабутнє враження на всіх його учасників.

Обв. Мащак Максимціва зі світлини не знає. Куспісь пізнає світлину Купецького, але стверджує, що він в нападі не брав участи, Максимціва не пізнає і не знає.

Св. Діц Фр., комісар поліції у Станиславові, підтверджує зізнання св. Сухенка.

Св. Юркевіч, пол. агент у Дрогобичі, знає тільки Коссака, про якого чув, що він був командантом УВО на це місто і виїздив часто до Львова а навіть до Чехословаччини і то з орг. метою. Конфіденціонально св. знає, що Коссак поширював теж нелеґальну літературу. Св. переслухував Мотику, а той сам признався до членства ОУН та подав прізвища членів тієї орг. Яр. Білас сказав, що в листі, який передав ним Мотика, було: „В. Д. приїдьте до Дрогобича на Доли. К." Доли — це те місце, де члени ОУН сходилися і де мешкав Коссак. Знає теж св., що Мотика був знайомим конф. Будного, що Березинський приїздив до Дрогобича в 1931 р. і контактувався з Коссаком.

Обв. Коссак простує, що тоді, як Березинський мав бути в Дрогобичі, його в тому місті не було і так є в першім протоколі св. в актах, врештою не знає і не бачив ніколи Березинського. Д-р Глушкевич стверджує питаннями, що вістки про побут Коссака в Чехах, в СРСР, Рогатині і Тернополі походять з „поуфного" джерела, але ніодна людина того побуту не бачила. Д-р Шухевич стверджує, що фотографію „п'ятки" найдено не при Мотиці у Львові, як казав св. Петрі, а ще в Дрогобичі і переслано до поліції у Львові осібно, як підозрілу.

Після півгодинної перерви обв. Коссак стверджує, що в нього ніколи ніякої нелеґальщини не найдено, та що „Доли", де обв. нібито мешкав, лежать у противному боці міста.

Св. Бубен, аспірант поліції з Познаня, колись ком. в Дрогобичі, найшов підчас ревізії у дир. Кузьмовича запрошення на сходини, на яких Коссак мав викладати про ідеольоґію ОУН. Чув теж, що він часто контактувався з ріжними людьми, членами ОУН, найчастіше з Криськом, правою його рукою. Мотика виконував доручення К. в Трускавці. (Суд стверджує, що запрошення було на пластову нараду, та що цю справу уморили).

Обв. Коссак: Справа цього реферату проста, аж дивно, що її рухають. 30. серпня 1930 р. обходили в Дрогобичі 10-ліття походу УГА на Київ. На святі з тієї нагоди було 3 реферати (дир. Никифорука, д-ра Гнатова і ще один), а я писав тільки запрошення на основі 2 § і підписував, як голова дрогобицької Студ. Секції. Цю справу давно вже вияснено на розправі за Пласт.

Д-р Глушкевич стверджує, що свідок знав про довірочну нараду, але що на ній було — не знає. Св. мав теж вістки про те, будьтоби К. брав участь в нападі на пошту і вивіз гроші, зрабовані в ній, а про це згадував йому якийсь тип, що точно описав К., навіть подав про шрам на чолі, але при конфронтації К. не пізнав.

Обв. Коссак стверджує, що й ця справа була уморена у процесі за напад на пошту.

Прок.: Ви мали відчит про Мазепу, мабуть з націоналістичною тенденцією. Ви націоналіст?

Обв. К.: Так. Але моє відношення до ОУН таке, що ОУН пропаґує нелеґальну боротьбу, а я стою на становищі леґальної боротьби і хоч в основі годжуся з ОУН, методи її не відповідають мені.

Прок.: Вас анґажували до ОУН?

Обв.: Ніколи. Звертаю ще увагу, що св. Бубен каже, мовби я був нелеґально 3 тижні в Дрогобичі, тоді, як Юркевіч — що 2 дні. (Прикликаний Юркевіч стверджує, що К. був дійсно в Др. два дні, св. Бубен збентежено свої зізнання про 3 тижні відкликує).

Д-р Глушкевич вносить, щоби св. Бубен привіз акта й прізвища інформаторів, що інформували про зустрічі К. з членами ОУН, прокуратор прилучується до нього.

Св. Цесельчук, асп. поліції у Львові, арештував Мащака, як запідозреного в побитті дир. Бабія, але швидко випустив його на волю. Ревізія в Мащака не дала наслідку, але викрила його зв'язок з Мих. Копачом, а той знову від підготовку нападу на одну з львівських пошт, яку 3 тижні тому зліквідували. Потім Мащака знову арештували, коли його інші учасники нападу на Городок пізнали; було це в хаті обв. Ковалюківни, де підчас ревізії найдено мапи (обв. Ковалюківна каже, що купила) та книжки. (Трибунал переглядає їх і находить серед них „Циганку Азу", „Похід укр. армії на Київ-Одесу" і т. д.). Мащак зразу до нічого не признався, але мав задрапану ногу і поваляне болотом ціле тіло. Пізніше пізнав його Жураківський на конфронтації і сказав: „Цей вам може більше сказати, як я". Чи Ковалюківна належить до ОУН, св. не знає і вона не призналася; має тільки велику бібліотеку про самі напади та атентати, є авантюристка та ненавидить і „Мету" і „Діло". Погоджується зате з програмою націоналістів, хоч її не знає.

Обв. Мащак вияснює, що з Копачем був тільки товариш.

Св. Влад. Пура, ком. пост. в Городку, описує, що в стодолі Цапів найшов 2 пляшки, щітку, наплечник, шкарпитку, краватку, 2 батерії, хліб, ковбасу, чоколяду і ріжні папери. Зрештою оповідає відомі речі про Лапуту і Цапа і нічого цікавого в розправу не вносить.

Обв. Цап каже св. до очей, що він загрожував йому арештом цілої родини та відставленням його і брата до Львова.

На цьому розправу перервали до суботи. Має бути переслуханих ще з 80—120 свідків.

—o—

НІМЕЦЬКИЙ СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ ЧАСОПИС У ПРАЗІ.

ВІДЕНЬ, 9. 6. ПАТ. „Н. Фр. Пр." повідомляє з Праги: В найближчих днях появиться в Празі в формі тижневика центральний орган німецької соціялістичної партії „Форвертс". Начальним редактором буде бувший редактор берлінського „Форвертсу" посол Штампфер.

—o—

100.000 ДОЛЯРІВ ЗА СЛІДСТВО.

ВАШИНҐТОН, 9. 6. ПАТ. Сенат уповажнив банкову слідчу комісію переводити слідство в справі афери Морганового банку. Комісія має одержати 100.000 долярів за точне переведення слідства тієї справи та фінансового стану багато інших банків у Злуч. Державах.

—o—

МАТЕРН ЛЕТИТЬ ДАЛІ.

При помочі інжинірів і механіків кузневського басейну Матерн направив свій літак. Був уже готов до лету, та хуртовина перешкодила. Матерн відлетить із місцевости Белов біля Прокопієвська в напрямі Красноярська. Там остаточно направить літак. Із Красноярська полетить просто на Камчатку, а відтам до Америки. Так скоротить собі дорогу, щоби надолужити час, що його втратив наслідком осідання в Белові.

МОСКВА, 9. 6. ПАТ. Матрен відлетів із Белова нині в год. 4., а в Красноярську осів в год. 7.30 і в год. 11.55 відлетів до Чіти.

—o—

ДПУ У НІМЕЧЧИНІ.

ПАРИЖ, 9. VI. ПАТ. Преса подає характеристичні вістки про політичну боротьбу в Німеччині. Політична поліція гітлерівців, на думку фр. преси, відграє нині в Німеччині ролю, яку в СРСР відграє ДПУ. Часописи пригадують, що недавно в Аквізґрані відібрали пашпорт ґен. фон Бредові, який хотів виїхати у Францію. Ґенерал мусів вернутися до свого маєтку. Ґен. Шляйхер є під постійною поліційною опікою, а ця опіка така, що кожну телефонічну розмову ґен. Шляйхера контролюють. Недавно поліція війшла до прив. мешкання ґенерала барона Курта фон Гамерштайна, бувш. шефа райхсвери, особистого Шляйхерового приятеля, шукала документів, одначе не найшла їх.

—o—

ШЕФ БЕЗПЕКИ У ЗМОВІ НА ЖИТТЯ ВЕНІЗЕЛЬОСА.

АТЕНИ, 9. VI. ПАТ. Велике враження викликала тут сензаційна вістка про арештування шефа публ. безпеки Поліхронопулоса під закидом участи в атентаті на Венізельоса. Арештування це викликало ріжні коментарі. Поліхронопулоса арештували разом із двома іншими поліц. старшинами. Влада, що видала приказ арештування, відмовилася дати якінебудь вияснення. Авто, що ним їхали атентатчики, найшли спалене біля Малакаса. В місті спокій. Видали гострі розпорядки, що унеможливлюють усякі спроби державного перевороту. Стан здоровля Венізельосової жінки поправляється.

ПРАВО ГОЛОСУВАННЯ ДЛЯ ЖІНОК.

ПАРИЖ, 9. VI. ПАТ. У президії палати депутованих зложили проект закону, що признає жінкам чинне й пасивне право голосування до самоврядних установ у Франції. Закон передбачує участь жінок у голосуванні вже в найближчих самоврядних виборах, а саме в 1935 р.

ВЕЛИКА КАТАСТРОФА В ПОРОХІВНІ.

ТОКІО, ПАТ. Досі не ствердили точно розмірів втрат, спричинених вибухом у порохівні в Гама-Маца. Не устійнено теж скількости жертв катастрофи. Вибух знищив 50 літаків, три склади муніції, маґазин пороху, резервуари бензини та багато прилюдних будинків. Досі віднайшли тіла 22 осіб. Слідство виявило, що до катастрофи прийшло наслідком необережного виладовування летунських бомб.

ТОКІО, 9. 6. ПАТ. Остання ліста жертв вибуху в порохівні Гама-Мацу виказує 25 пропавших, яких треба вважати вбитими, та 18 ранених..

НОВИЙ АМБАСАДОР ЗЛ. ДЕРЖАВ У ВАРШАВІ.

НЮЙОРК, 9. 6. ПАТ. Тутешній кореспондент аґенції Аваса повідомляє, що амбасадором Злучених Держав у Варшаві іменують Мічеля Франціса Кудея, власника великих підприємств в Мілвокі.

ЛІСТА УЧАСНИКІВ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Оголосили лісту делеґатів на світову господарську конференцію. Між делеґатами є 10 премієрів, 2 віцепремієрів, 20 міністрів закордонних справ, 23 міністри фінансів, торговлі й інших активних членів кабінету. Взагалі за виїмкою Панами всіх 67 запрошених урядів постановило вислати делеґатів і прислало їх назвища.

ГАМБУРҐ, ПАТ. Бурмістра міста Гамбурґа іменували одним із німецьких делеґатів на світову конференцію в Льондоні.

ПАРИЖ, ПАТ. Французький уряд приготовляється до економічної конференції в Льондоні. Від м-ства закордонних справ поїде на конференцію Куляндр і міністер Ле Бон, цей останній в характері ґенерального секретаря делеґації. Крім того міністеріяльна комісія для господарських справ Франції мала засідання, присвячене загальній кольоніяльній політиці Франції в звязку зі справами, якими займається льондонська конференція.

БОЙКОТ ЖИДІВ В БАСЕЙНІ СААРИ.

НАНСІ, 9. 6. ПАТ. Бойкот жидівських крамниць почався нині в басейні Саари. Молодь роздає на вулицях міст летючки, що накликають до бойкоту жидів.

ІНТРОНІЗАЦІЯ ГАБСБУРҐА?

ЛЬОНДОН, 9. 6. ПАТ. „Дейли Геролд" подає сензаційні вістки про намір інтронізації Оттона Габсбурга в найближчому тижні в Будапешті на короля Мадярщини. 21-літній архикнязь відлетить літаком із Цюріху до Будапешту, де його приймуть святочно. Пуч цей одобрила нібито бувша цісарева Зита та мадярські й італійські чинники.

ЗЛ. ДЕРЖАВИ, ФРАНЦІЯ ТА ЯПОНІЯ. НА ПЕРЕШКОДІ МИРОВІ.

ПАРИЖ, 9. VI. ПАТ. Голова мирової фондації Карнеґія, Ботлер, перед відїздом до Европи сказав журналістам, що Зл. Держави, Франція та Японія є найповажнішими перепонами розбудови міжнародньої співпраці в мировому дусі. Старання Америки вдержати й далі відокремлення та мілітарний вплив на закордонну політику Японії, — це найважніша причина розбиття дотеперішніх заходів для мирного співжиття народів.

В архикатедральній церкві св. Юра відбудеться 11. VI. в год. 12.30

ПАНАХИДА

за душу бл. п.

ЯРОСЛАВИ КЛІШ,

на яку запрошують українське громадянство товаришки.

НОВИНКИ

— **Свято відновлення церкви в Кривчичах** відбудеться в неділю 11. ц. м. Свято це зачнеться в год. 10. рано торжественною Службою Божою, в часі якої буде виголошена проповідь, а по Сл. Божій буде водосвяття й обхід. Тому, що церкву у Кривчичах відновлено головно з дрібних збірок між львовянами, думаємо, що українське громадянство Львова прибуде численно на це свято, тимбільше, що оригінальну церквубашту у Кривчичах варто оглянути кожному, особливо в її новій шаті. Від Личаківського двірця до церкви у Кривчичах 20 хв. ходу.

— **В память пок. проф. д-ра Ом. Огоновського.** Заходом Гуртка Студентів Україністів при Т-ві Прих. Освіти у Львові відбудуться в неділю 11. ц. м. в год. 10. передпол. в салі бібліотеки Наук. Т-ва ім. Шевченка при вул. Чарнецького 24, І. пов., ширші сходини, присвячені памяті проф. О. Огоновського. Реферати виголосять: д-р К. Чехович: „Літературно-наукова діяльність О. Огоновського“ та мгр. Й. Шемлей: „О. Огоновський як мовознавець“. Гостям раді. Добровільні датки на книгозбірню Гуртка Студентів Україністів.

— **У справі будови театральної салі у Львові** відбудеться дискусія в неділю 11. червня в год. 4.30 пополудне на надзвичайних Загальних Зборах Кооперативи „Український Театр“ у домівці Кооперативи, вул. Шашкевича ч. 5. партер. Усім членам Кооперативи пригадуємо ці збори.

— **Львів оглядають гигієністи з Ліги Націй,** що приїхали сюди вчора в ночі з Варшави. Є їх 18, усяких національностей, до еспанців і турків включно. Мешкають в готелі Жоржа і три дні будуть знайомитися з гигієною Львова. Цікаво, чи деякі з них виберуться на прохід у дільниці бідаків і заглянуть у жидівські вулички.

— **Страйк обслуги у „Вітаміні“.** У звязку з учорашньою новинкою на цю тему дістаємо від управи „Вітаміни“ таке вияснення з проханням помістити його: „Кельнерам, які були заняті в нашій кооперативі, виповіджено працю згідно з ухвалою управи та відповідно до обовязуючих в тій мірі постанов закону. Слід зазначити, що кооп. „Вітаміна“, яка щойно ставить свої перші кроки на цілком новій ділянці української кооперації, мусить старатися за те, щоби по змозі не перетяжувати себе надзвичайними видатками, яких можна оминути, а навпаки, мусить їх якнайбільше обмежити. На місце видалених кельнерів приняла управа безробітні панночки, які свій обовязок сповняють дуже совісно і під деякими оглядами краще, ніж кельнери. Ніякого італійського страйку кельнерів у „Вітаміні“ не було і нема. Що до замітки, поміщеної в вище згаданій новинці „Діла“, що „делеґація кельнерів, яка відвідала редакцію „Діла“, запевняла, що боротьби не припинить“ — зазначуємо, що видалені кельнери заповідають дальші засоби проти кооперат. „Вітаміна“, яких переведення колідували би з постановами законів і які є спрямовані на знищення цього першого в краю кооп. ресторану. — За управу: два підписи“.

— **Радять над львівським трамваєм.** Фінансова секція маґістрату завела цими днями довшу дискусію, як збільшити доходи з трамваю. Управа міських трамваїв стверджує, що люди вживають їх щороку менше. Були проєкти знизити ціни на білети та дати нові полекші для місячних карт. 25 сот. за переїзд одної або двох стацій таки за дорого. Дехто пригадував, що Львів потребує вже нових ліній за місто і в місті.

— **Вибили шиби** в будинку окружного суду у Львові якісь невідомі люди. Як підозрілого арештували Сам. Свята.

— **Сезонову почтову агенцію** отвирає львівська дирекція почт і телеграфів у Ямнім, пов. Надвірна, від 15. VI. до 31. VIII.

— **Розправа проти 21 селян.** В окружному суді в Коломиї закінчилася розправа перед присяглими проти 21 селян із снятинського повіту, обвинувачених у комунізмі. Одинацять обвинувачених засудили за проступок із 90 § к. к.: Козу на 11 місяців, Стасюка на 4 і пів року, Данилюка на 2 роки, Масюка на 4 роки, Гуменюка на півтора року, Мельничука на 2 роки, Ставичука на 1 пів року, Данилюка на 1 рік, Зеначука на 10 місяців, Тимощука на 2 і пів року, Данилюка на 1 рік, вязниці. Всім засудженим відібрали горожанські права на 5 літ. Крім того Стасюкові та Тимчукові не зараховували слідчого арешту за те, що скривалися та їх пошукували стежними листами.

— **Абітурієнтка скочила з III. поверха.** У Варшаві з вікна дому при вул. Граничній ч. 14. скочила учениця ґімн. Люц. Кшиковська. При матурі одержала вона лиху ноту, а це грозило їй, що не дістане свідоцтва зрілости. Кшиковську в грізному стані стані перевезли до шпиталю.

— **Смерть від електричного проводу.** Біля місцевости Грібі у Швайцарії підчас їзди робітників линвовою залізницею, що возить дерево, зачепив перевантажений віз об електричний провід (160.000 Вольтів). Сім робітників згинуло на місці, пятьох було тяжко ранених.

Закінчення доходжень у справі українських ексцесів на цвинтарі.

Під цим наголовком подає „Век Нови“, що поліційні доходження у справі ексцесів на Личаківськім цвинтарі в часі відслонення памятника Франка і підчас понеділкових панахид уже покінчені. Ті доходження виказали, як читаємо в тій ґазеті, що „ініціятива обкидати каміннями поліцію, а також членів „Лугу“, як також нападу на льокаль „Лугу“ при вул. Коперника та авантюра під православною церквою після богослуження за пок. Петлюру вийшла з лона команди О. У. Н.“ У висліді доходжень арештувала поліція в обох днях Зелених Свят: Явнича Вол., Пришляка Гриця, Маціяовського Вол., Данилова Вас., Смаля Вол., Бернадського, Яворського Ореста, Лапчука Ореста, ст. техн., Ігора Старосольського, ст. техн., Юрка Шухевича, ст. техн., Романа Логазу, студ. техн., Ростислава Луцева, студ. техн., Романа Маланчука, студ. унів., Маріяна Горницького, студ. унів., Бориса Криська, студ. техн., Дмитра Мирона, студ. прав., Чепіля Волод., інж. хем., Марію Господаришенко, Дмитра Величка, Олексу Волоса, Волод. Пиндюка, Маріяна Голика, студ. техн., Маріяна Мартина, абс. ґімн., Івана Бронеца, уч. друк. З них випустили кількох. М. ін. Пиндюка Дм., а інж. Чепіль конфінований (що-суботи має зголошуватись на пол.). Всіх арештованих — кінчить „Век Нови“ — відвезли в четвер до слідчої вязниці.

— **Висільник у шпиталі.** На паркані шпиталю св. Вінкентія а Павльо при вул. Театинській 1 у Львові повісився 51-літн. камнатний маляр Василь Белза. Причина: нужда.

— **Висипний тиф** ствердили у селах жовківського повіту Кунин, Куниська Воля та Брище. Недужі лежать в шпиталі в Жовкві.

— **Звичайна історія.** У селі Дунківці, ярославського повіту, підчас весілля в хаті І. Кокота пяні парубки вбили ножами Івана Семчишина зі Сколошева.

— **Пожежа.** В будинках Панька Подвійного в Ланах (пов. Станиславів) вибухла пожежа. Вогонь перекинувся на сусідні будинки та знищив загалом 10 господарств, у цьому 6 хат, 8 стаєн, господарське приладдя та харчі. Вогонь спричинив 6-літній синок Подвійного, що бавився сірниками.

— **Одночасні залізничі катастрофи.** У неділю Зелених Свят трапилися у Франції дві залізничі катастрофи в тій самій годині, одна на лінії Париж-Ля Кроазі, друга на лінії Париж-Тур. Причини обох катастроф були однакові. Машиністи не добачили знаку на семафорі, що остерігав їх перед ударом з іншим поїздом, а коли змірковали свою помилку, затримали поїзд, підчас швидкости 100 км. на годину і цим довели до катастрофи: поїзд зійшов із шляху. Третя катастрофа на лінії Париж-Монтеро мала трапитися теж у тім самім часі наслідком нещасливої смерти машиніста, який згорів від вибуху полумені перед кітлом. На щастя, його помічник-грубник, зумів на час зупинити поїзд у розгоні.

— **Ріжні вісти.** У Філядельфії помер один із найбільших пресових підприємців Куртіс у 82. р. життя; він був між іншим власником найбільшого у світі тижневика „Ню-Йорк Івнінг Пост“. — Член грецької Академії Аристофон найшов підчас розкопок сліди будови, де була академія Платона. — Трьох мадярських інжинірів запропонувало маґістратові у Будапешті завести центральне огрівання на віддаль для цілого міста. — Жидівська міліонерка в Ню-Йорку Фелікса Варбург жертвувала 100.000 дол. на гебрейський університет у Палестині. — Німецький режисер Макс Райнгардт дістане почесний доктор університету в Оксфорді і приїде туди, щоби виставити одну песу Шекспіра.

— **Особисте.** Б. член Т-ва „Основа“, п. Сіяк Володимир зі Львова, одержав 8. VI 1933 р. диплом інжиніра гидротехніки на львівській політехніці. 2131

СПОРТ.

РЕВЕРА — УКРАЇНА.

Змагання за мистецтво А-кляси між цими дружинами відбудуться в неділю 11. ц. м. на грищі Чорних вже в год. 10-ій рано (з уваги на автомобілеві перегони). Дружина чорно-червоних по гарній перемозі над Свитезю буде старатися і ці змагання вирішити у свою користь. Дотепер грали обі дружини за мистецтво 11 разів. Україна 2 змагання виграла, 2 ремісувала і 7 програла, відношення воріт 15:30 для Ревери. Ціни білетів найнижчі. Попередять в год. 8. рано змагання за мистецтво Б-кляси Гасмонея II. — Україна II.

ЗМАГАННЯ У ВІДБИВАНЦІ Й КОШІВЦІ.

В неділю 11. ц. м. в год. 8.30 рано дальші мистецькі розгривки у відбиванці. Грають жіночі: КЛК, Сокіл III, Сокіл IV, Тризуб, Сокіл-Батько, УССК.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Субота, 10. червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку“ (вист. Ст. Ярача).

Театр Ріжнородностей.

Субота, 10. червня год. 7.30 веч. „Невпійманий“.

Неділя, 11. червня год. 3.30 попол. „Викрадена наречена“.

Неділя, 11. червня год. 7.30 веч. „Невпійманий“.

Кіна.

АДРІЯ: „Таємна 6-ка“, „Ц. к. фельдмаршал“ (Власта Буріян).

АПОЛЬО: „Біла одаліска“ (Дон Хо е Мохіка).

АТЛЯНТИК: „Земля вічна“.

КАСІНО: „Покинута мати“, Льорель і Гарді: „Полковник і його слуга“.

КОЛІСЕЙ: „Побіджені побідники“, ревія „Весела осмішка“: „Щось пищить у траві“.

КОПЕРНИК: „Д-р Моро“ (на основі Велса).

МАРУСЕНЬКА: „Д-р Моро“ (на основі Велса).

МІРАЖ: „Дівчина з країни бурі“.

МУЗА: „Наган“.

ПАЛЯС: „Екстаза“.

ПАН: „Чоловік, якого я вбила“, „Тайна секретарки“.

ПАСАЖ: „Ковбой з Арізони“ (Кен Мейнард).

СТИЛЕВЕ: „Бейбі“ (Анні Ондра), „ревія: „Коли дівчатка йдуть :пати“.

ХИМЕРА: „Сатана зависти“ (Гері Купер).

УТІХА: „Блудні вогні“, ревія „Бомба“.

Присилайте передплату!

Закордонне радіо.

Субота, 10. червня 1933.

Братислава (279,3) 11.05 Концерт; **Міляно** (331,4) 20.45 Військ. орхестра; **Гельсінгфорс** (368,1) 18.40, 19.25 Спів; **Білгород** (429,7) 16.00 Пісні; **Рим** (441,2) 20.30 „Отельо“ оп. Вердія; **Прага** (488,6) 12.30 Популярна музика; **Відень** (518,1) 11.30 Капеля, 19.25 „Золото Рену“ оп. Вагнера; **Харків** (937,5) 9.00 Арії, дуети, 13.50 Смичкова музика, 15.00, 18.00, 19.00 Концерт.

Неділя, 11. червня 1933.

Братислава (279,3) 10.15, 11.00, 16.00 Концерт, 18.05 Пісні, фортепян, 20.00 „Три мушкетери“ оп. Рубіна; **Бресляв** (325) 12.00 Військ. музика, 18.30 Нар. дуети; **Штрасбург** (345,2) 18.30 Брамсові пісні; **Штутгарт** (360,6) 14.30 Сп. свято; **Гельсінгфорс** (368,1) 19.20 Спів, **Ляйпціг** (389,6) 1.00 Вагнерова академія; **Букарешт** (394,2) 20.00 Оперетка; **Стокгольм** (435,4) 15.00 Смичкова орхестра; **Рим** (441,2) 20.45 „Чар вальса“ оп. Штравса; **Відень** (518,1) 11.40 Концерт, 18.35 „Валькірія“ оп. Вагнера; **Рига** (525) 13.00 Байки та пісні для дітей; **Будапешт** (550,5) 16.20 Циг. орхестра; **Любляна** (575) 20.00 Спів; **Харків** (937,5) 9.00 Солісти, 10.30 Радіокомедія, 13.50 Концерт для молоді, 15.00 Оп. арії та дуети, 18.00 Кам. музика, 19.00 Літ.-муз. авиція.

Львівське радіо.

Субота, 10. червня 1933.

12.10, 19.10 Грамофон; 15.35 Для дітей: „Народини світлячка“; 16.00 Грамофон, Сільва рерум; 16.40 „Рафаель“ відч.; 17.00, 17.30 Авд. для хорих, Сальонова орхестра; 17.40 Відчит; 18.00 Легка й танк. музика; 18.35 Всячина; 18.55 Діяльність і мета Т-ва опіки над молодю; 19.30 „Золото Рену“ оп. Вагнера, Спортові вістки; 22.05 Шопенів концерт; 22.40 Фейл.: „Народня основа“; 23.00 Танк. музика.

Неділя, 11. червня 1933.

12.15 Легка музика; 13.00 Грамофон; 14.00 Кооперація в Польщі; 14.20, 18.10 Міжнар. окружн. автомобільні перегони; 14.45 „Зелені ужитки“; 15.05 Нар. музика, лісоньки; 16.00 Для молоді: „Що чувати в світі?“, „Книжки — книжки“; 16.30 Куток мови; 16.45 Для абітурієнтів: „Не дайте звестися на манівці“; 17.00 Трансм. з гіпічного стадіону міжнар. кінних перегонів; 17.30 Орхестра, спів; 18.40 Всячина; 19.00 Авд.: „Говори мені, вуйку“; 20.00 Нар. вечір (нар. музика, пісні, обряди); 22.00, 22.45 Танк. музика; 22.25, 22.26 Спортові вістки; 23.00 Комунікат із міжнар. гіпічних змагань.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У пятницю впав нараз курс долара. Філія Банку Польського платила за долара по 7.20 зол. Рівночасно обнизився курс долара і на приватній біржі, де долари оферували по 7.30 зол.

У позабіржевих оборотах німецька марка 202.5, золотий долар 9.16, зол. рубель 4.875, срібний рубель 1.45.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Трансакції. Продажа. Купно.

Бельгія 124.25, Голяндія 358.75, Льондон 302, Париж 35.09, Прага 26.53, Швайцарія 172.3, Стокгольм 155.5, Італія 46.39.

У позабіржевих оборотах долар 7.35, німецька марка 202.5, долар золотий 9.16, зол. рубель 4.875, срібний рубель 1.45.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих від	золотих до
Пшениця двірська	30·—	30·50
Пшениця збірна	27·50	28·—
Жито одноціле	15·—	15·25
Жито збірне	14·—	14·50
Ячмінь двір. одноцілий	13·25	13·75
Ячмінь на мливо	11·—	11·25
Овес галицький	13·75	14·25
Овес замоклий	9·50	10·—
Кукурудза краєва	13·75	14·25
Бараболя промисл.	2·50	3·—
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	13·—	14·—
Фасоля краєва (з мішк.)	12·—	13·—
Горох пів-Вікторія	18.—	20·—
Горох полевий	14·—	16·—
Бобик	10·50	11·—
Вика чорна	6·50	7· -
Вика сіра	6·—	6·25
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	12·—	12·50
Льон	38·—	40·—
Лубін синій	8·00	8·25
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	7·25	7·50
Висівки пшеничні	7·—	7·25
Пшоно	24·—	26·—
Просо краєве	15·—	15·50
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. ав.	70·—	72·—
Мак синій	180·—	190·—
Мак сивий	160·—	170·—

100 кг. льоко Львів	від	до
Пшениця двірська	31·50	32·—
Пшениця збірна	29·—	29·50
Жито одноціле	16·50	16·75
Жито збірне	15·50	16·—
Ячмінь на мливо	12·50	12·75
Овес збірний	10·—	10·50
Мука пшен. люксусова	59·50	60·—
Мука пшен. 65 проц.	46·—	47·—
Мука житня тип уряд.	30·—	30·50
Висівки житні	7·50	7·75
Висівки пшеничні	8·—	8·25
Крупи ячмінні грубші	22·—	24·—
Пшоно ч. 1	31·—	33·—
Пенцак ч. 10	22·—	24·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“:

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 9. VI.: масло —.—, молоко 15 сот., сметана 50 сот., яйця 2.60. Тенденція на масло слаба, на всі інші артикули зниджкова. За масло 1. і 2. VI. 2 зол., від 3. VI.—8. VI. по 1.90 зол.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Зеленосвяточна збірка у Львові. Т-во Охорони Воєнних Могил у Львові подає до відома львівського громадянства, що в часі Зелених Свят зібрано до пушок підчас збірки на Янівськім і Личаківськім цвинтарі **1.477.44 зол.** За такий щедрий дар почувається Т-во до милого обовязку зложити щиру подяку всім П. Т. Жертводавцям і Збірщикам та Вп. арт. П. Ковжунові за виконання відзнаки „Львів — Поляглим“. Зібрану готівку зложено на біжучий рахунок Т-ва в Земельнім Банку Гіпотечнім в ціли доповнення призбираних вже фондів на тревале упорядкування квартеру стрілецьких могил на Янівськім цвинтарі. — **Головна Рада Т. О. В. М. у Львові.** 2133

З Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові. Річний попис елевів нижчих років філії Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові вул. Крупярська ч. 15 (домівка Кружка „Рідної Школи“ на Личакові) відбудеться в неділю дня 11. червня 1933 р. в год. 6.30 веч. в салі домівки „Рідної Школи“ на Личакові. — І-ший річний попис елевів нижчих, середніх і вищих років Муз. Інституту ім. М. Лисенка у Львові відбудеться в середу дня 14. червня 1933 р. в малій салі Муз. Т-ва вул. Шашкевича ч. 5 в год. 6.30 веч. Вступ на оба пописи вільний. Ціна програмки 50 сот. 2130 1—1

Дирекція гімназії Рідної Школи з правом прилюдности в Тернополі подає до відома, що вступні іспити до клас II—VIII. будуть відбуватися 16. і 17. червня 1933. Іспити по вакаціях можна здавати лише за дозволом Кураторії. Вписи на 1933-34 приймає Дирекція від 15—20. червня 1933. — **Управа гімназії.** 2124

Позір! 20-ліття матури! Товариський зїзд абітурієнтів бувшої української державної гімназії в Тернополі з року 1912-13 відбудеться з цієї нагоди дня 29. червня ц. р. Заяву на участь слати негайно на руки о. Андрія Стасюка — Тернопіль, вул. Жвірки 17. — **Комітет.** 2097 3—3

Бурса ім. І. Франка в Яворові приймає з новим шк. роком на утримання учнів народніх шкіл і гімназії — за місячною оплатою І — 45 зол., II — 30 зол., грішми або харчами. Бурса приміщена в будинку гімназії, ведена згідно з усіми вимогами гігієни. Зголошення приймає щоденно Управа, найпізніше до 10. серпня. — **Управа.** 2111 2—2

Прошу Товаришів, що в 1908 р. здавали матуру в укр. гімназії в Тернополі подати найдальше до 15. ц. м. чи згідні уладити поматуральний зїзд в дні 29. червня ц. р. — Цегельський Роман, вул. Міцкевича ч. 11 (Тернопіль). 2126

Звичайні Загальні Збори Кооперативи „Українське Народне Мистецтво у Львові“ Кооп. з обмеж. порукою Ринок ч. 39 І. п. відбудуться дня 17. червня 1933 року в год. 5. пополудне в льокалі Кооп. „Труд“, Ринок ч. 39. з таким порядком нарад: 1. Відкриття Зборів. 2. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів. 3. Звіт Управи і Надзірної Ради за рік 1932. 4. Звіт Контрольної Комісії. 5. Затвердження білянсу за рік 1932 та одобрення діяльности Надзірної Ради і Управи. 6. Розділ білянсової надвишки. 7. Вибір трьох членів Надзірної Ради. 8. Внески і запити. Коли в означеній вище порі не явиться статутова кількість членів, відбудуться другі Загальні Збори годину пізніше з таким самим порядком нарад, які будуть рішати без огляду на число присутніх членів. Звіт і білянс Кооперативи виложені в льокалі Кооперативи в годинах урядових для перегляду членів. — **Надзірна Рада.** 2121

Вступні іспити до всіх кляс прив. коед. гімназії „Р. Ш.“ з правом прилюдности в Золочеві відбудуться в днях 16. і 17. червня 1933. — **Управа.** 2125

Жертви зложені в Адміністрації: Замісць вінка на домовину бл. п. о. Николая Селезінки, пароха Янчина, складають 5 зол. на Рідну Школу Олександра і Петро Кузьми; замісць вінка на домовину бл. п. о. Стефановича зложила Українська Каса Заліщики 25 зол. на Рідну Школу і 25 зол. на нагробник Франка; замісць участи в похоронах свого незабутнього катехита бл. п. о. Стефановича зложив на Рідну Школу зол. 10 Осип Павлинський, Грусятичі.

Дирекція Державної Гімназії з укр. мовою навчання в Станиславові подає до відома: Вступні іспити до І. кл. нового типу відбудуться дня 17. VI. від 8. год. рано. Зголошуватися до дня 16. VI. Вступні іспити до кл. IV—VII відбудуться дня 16. VI. від 8. год. рано. 2136

Пані Франкова повідомляє, що в її домі нема ніякого мешкання до винайму.

Філія Союзу Українок у Львові уладжує враз з Кооп. **„Труд“** дня 15. ц. м. в 6 год. попол. в салі Бесіди, Рутовського 22 анкету в справі пропагування клича „свій до свого“, получену з показом мод.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

КУПЛЮ дім із садом і городом. Зголошення під „Сад“ до Адм. „Діла“. 4—4

УМЕБЛЬОВАНА КІМНАТА, окремий вхід, від 15. 6. до винайму. Театинська 3, II. п. двері 6. 2127 1—3

ПРИЙМУ панночки на станцію, пянно в хаті, Львів, вул. Глубока 21, II. п. Гриньовська. 2128 1—2

УЖЕ НЕ ТРЕБА купувати форм на сукні, костюми та плащі, лише дати до робітні, яка крає, фастригує і пробує по низьких цінах. **Марія Волянська,** Львів, Собіського 12, тел. 17-04. 2129 1—4

ОГОЛОШ-ННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПОДЯКА.

Дня 26. травня помер наш найдорожчий Батько і Дідо, о. **Микола Селезінка,** парох Янчина. Діткнені важко тим великим горем, ми зазнали багато співчуття від ближчих і дальших, рідні і знайомих. І тому дозволимо собі на цьому місці зложити прилюдну подяку за ці докази співчуття, перш-усього Їх Ексцеленції Митрополитові Кир Андреєві, що зволили ласкаво до нас з цієї нагоди звернутися окремим листом, а далі всім, що Свої запевнення співчуття нам передали устно або надіслали писемно. Дякуємо сердечно Впов. Панству дідичам Любці і Миронові Луцьким і Впов. Панству директорам Александрі і Петрові Кузьмам за те, що відвідували і помагали Небіжчикові в останніх днях Його життя, а зокрема Впов. Панству Луцьким за те, що опісля зайнялися цілим похороном. За те саме дякуємо Всч. о. Іванові Вергунові, адміністраторові парохії Янчин, який виявив для Небіжчика стільки справді синівської уважливости і привязання. Дякуємо Впов. Пану професорові д-рові Маріянові Паньчишинові, що не зарагався виїхати так далеко зі Львова, щоби своєю лікарською допомогою облегчити бодай терпіння Небіжчика. Дякуємо Впр. і Всч. оо. конделканальним і сусідам Небіжчика за похоронні відправи в днях 26., 27. і 28. травня, а саме: о. дек. Василеві Кушнірові, пароховi Вербова за провід похоронів, о. сов. Михайлові Горчинському, пароховi Фірлеєва за промову в церкві і над гробом, о. Орестові Лотоцькому, пароховi Болотні за прощальну промову при виносі тіла з хати, о. сов. Николаєві Вергунові, пароховi Нараєва, за промову в церкві, о. Ярославу Кекішові, пароховi Дусанова, о. Іванові Вергунові, адміністраторові Янчина за прощальне слово над гробом, о. Евстахієві Бородайкові, пароховi Сервір за прощальне слово над гробом і всім Їм за участь у похоронах, далі, Впр. о. сов. Василеві Головинському, пароховi Зарваниці, о. Осипові Гриванкові, адміністраторові Подусова, о. Йосифові Дубиновичеві, пароховi Стратина, о. Александрові Квасюкові пароховi Рогатчина, о. Еміліянові Ковчеві пароховi Перемишлян, о. Романові Лопатинському, пароховi Добрянич, о. дек. Іванові Луцишинові, пароховi Осталович, о. Юліянові Мазякові, пароховi Брюхович, о. Михайлові Постригачеві, пароховi Клещівної, о. Гаврилу Ляховичеві пароховi Утіхович, о. Миколі Служинському, пароховi Подусільної і о. В. Шаткові, латинському пароховi Фірлеєва. Далі дякуємо Всв. і Впр. оо. Крилошанам о. мітратові Олексі Базюкові, о. офіціялові Александрові Ковальському, о. д-рові Василеві Лабі за відправу поминального Богослуження за душу Небіжчика 3. червня ц. р. в Церкві св. Юра. Дякуємо місцевим українським установам громади Янчин, яких Небіжчик у час Свого довгого душпастирювання був основником, членом і провідником за зложення вінків на домовину, а саме: Чит. „Просвіти“, „Союзові Українок“, „Сільського Господаря“, Кооперативи, далі за те саме Родині Вп. Панства Луцьких, громаді Янчин, церковному Братству і шкільним дітям. Вкінці дякуємо за таку численну участь у похоронах місцевій і доокольчній інтелігенції, місцевим парохіям і громадянам сусідніх сіл. Ця участь не лише виявила пошану для Небіжчика, але для нас була потіхою і полекшою у горі, яку завсіди приносить доказ памяти і привязання.

Родина Селезінків і Кузьмовичів

У Львові, дня 7. червня 1933.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“. За редакцію відповідає Олександер Костик.